

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/115/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815203764
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Kamenská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6815203764.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Miriam Kamenskej, členov senátu JUDr. Mariána Blahu a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. v exekučnej veci oprávneného PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464 (t.č. neexistujúci subjekt) proti povinnému Z. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX L. XX, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Kálmána Mikszatha 268, 979 01 Rimavská Sobota pod sp. zn. EX 2413/2015, o vymoženie sumy 701,47 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č. k. 6Er/646/2015-16 zo dňa 21. júna 2017 takto

rozhodol:

I. Pokračuje v exekučnom konaní so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 47 967 692 ako oprávneným.

II. Uznesenie Okresného súdu Revúca č. k. 6Er/646/2015-16 zo dňa 21. júna 2017 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím zastavil okresný súd v zmysle § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) exekučné konanie voči povinnému z dôvodu, že existuje prekážka už raz rozhodnutej veci, ktorá bráni exekučnému súdu v tejto veci ďalej konať. O trovách exekučného konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhrnutia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 27.04.2015 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podkladom ktorej je rozhodcovský rozsudok sp. zn. IDB0410164 zo dňa 10.06.2011, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovská, Arbitrážna a Mediačná, a.s.

3. Lustráciou v oddelení Er okresný súd zistil, že na Okresnom súde Revúca bola pod sp. zn. 7Er/342/2011 právoplatne skončená exekúcia vykonávaná na podklade totožného exekučného titulu, aký bol spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predložený v tomto konaní. V konaní sp. zn. 7Er/342/2011 okresný súd uznesením sp. zn. 7Er/342/2011-8 zo 23.04.2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom, keďže rozhodcovská doložka, od ktorej odvodil svoju právomoc rozhodcovský súd bola dojednaná ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve. Toto uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 17.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 1CoE/492/2012-29 zo dňa 23.04.2013. Následne bolo exekučné konanie zastavené. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.02.2015.

4. Keďže na okresnom súde bolo už raz právoplatne skončené exekučné konanie vedené v prospech totožného oprávneného voči totožnému povinnému na vymoženie rovnakej pohľadávky na podklade

toho istého exekučného titulu, má tento stav za následok vznik prekážky právoplatne rozhodnutej veci a preto okresný súd s poukazom na ust. § 230 a § 161 ods. 2 CSP exekučné konanie zastavil.

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovie, alebo aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Ako dôvody podania odvolania uviedol ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP. V odvolaní uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. 7Er/342/2011 nebolo súdnemu exekútorovi poverenie udelené, preto prekážka *res iudicata* nemohla v tomto konaní nastať. Vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím o veci samej, a preto nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Oprávnený v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 205/2011 zo dňa 01.02.2012 a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 254/2012 zo dňa 13.06.2012. Oprávnený ďalej uviedol, že exekučný súd nesprávne aplikoval ustanovenia Civilného sporového poriadku, ako aj ustanovenia Exekučného poriadku, nakoľko v exekučnom konaní nie je možné predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie aplikovať zásadu *res iudicata*. Exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa malo právoplatne rozhodnúť, ale predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Exekučné konanie nemá *merito* veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces. Ďalej tvrdil, že exekučný súd je v zmysle § 44 ods. 2 veta prvá a druhá Exekučného poriadku oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Z povahy veci nie je možné priznať exekučnému súdu väčší rozsah vecnej preskúmvacej pôsobnosti, než akou v prospech uvedenej interpretácie nesvedčia len jazykové, logické, axiologické a systematické dôvody, ale aj premenné historického výkladu. V tomto štádiu súd nie je oprávnený rozhodovať ani o zastavení konania, a to už vôbec nie, pokiaľ sa nevysporiadal s otázkou udelenia resp. neudelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi.

6. Exekučný súd pri skúmaní žiadosti o udelenie poverenia vykonával samostatne nové dokazovanie skutkového stavu, pričom oprávnený nemal možnosť vyjadriť sa k takto vykonávaným dôkazom. Exekučný súd uprel oprávnenému právo byť účastným na takomto zisťovaní skutkového stavu, čím zasiahol do jeho práva podľa čl. 48 odseku 2 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto výklad považoval oprávnený za neprípustný najmä z dôvodu, že nevyhnutne predpokladá a vyžaduje inú úpravu procesných práv a povinností účastníkov exekučného konania, než akú upravuje Exekučný poriadok. V tejto súvislosti oprávnený poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2012, podľa ktorého, ak exekučný súd pri rozhodovaní o vydaní poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vykonáva iné dôkazy než tie, ktoré sú výslovne uvedené v citovanom ustanovení, ako aj v prípadoch, keď exekučný súd na ťarchu oprávneného reviduje skutkový stav, na ktorom je založený exekučný titul, je povinný dať oprávnenému možnosť sa k takto vykonávaným dôkazom a takto novo vytvorenej procesnej situácii vyjadriť. Oprávnený tiež namietal porušenie právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď exekučné súdy v skutkovo a právne obdobných veciach poverenia vydávajú aj žiadosti súdnych exekútorov o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietajú a tiež namietal neprimerané zvýhodnenie povinného pred exekučným súdom na základe jeho postavenia. Súd mal v prvom rade rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ten však napadnutým uznesením exekučné konanie zastavil, čo je podľa oprávneného v rozpore so zákonom. Súd nesprávne postupoval, keď v štádiu vydania poverenia konanie zastavil, čím oprávnenému odňal právo konať pred súdom. Oprávnený na záver namietal, že exekučný súd mu svojím postupom znemožnil uplatniť svoje právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa v zásade zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku.

7. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

8. Z výpisu z Obchodného registra pre spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, t.j. oprávneného odvolací súd zistil, že dňa 09.08.2017 bola táto spoločnosť z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, odd. Sro, vl. č. 67934/B vymazaná potom, ako došlo k jej zániku zlúčením s obchodnou spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 47 967 692 ako nástupníckou spoločnosťou.

9. Na základe uvedenej skutočnosti došlo k prechodu práv a povinností z exekučného titulu z pôvodného oprávneného na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 47 967 692, s ktorým je potrebné v zmysle § 64 CSP ako univerzálnym právny nástupcom pokračovať v exekučnom konaní, o čom odvolací súd rozhodol v prvej výrokovej vete tohto uznesenia.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v rozsahu podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

11. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 30.03.2015 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh pôvodného oprávneného na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave pod sp. zn. IDB0410164 dňa 10.06.2011. Následne bola okresnému súdu dňa 25.05.2015 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

12. Rozhodcovským rozsudkom vydaným pod sp. zn. IDB0410164 dňa 10.06.2011 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave bola žalovanému - povinnému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi - oprávnenému dlžnú sumu 701,47 Eur s príslušenstvom. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe zmluvy o úvere, ktorú právny predchodca oprávneného Poštová banka, a.s. ako veriteľ a povinný ako dlžník uzavreli dňa 30.04.2007. V Obchodných podmienkach pre úver si zmluvné strany dojednali rozhodcovskú doložku, od ktorej odvodil právomoc rozhodcovský súd.

13. Na základe lustrácie vykonanej v zmysle § 151 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov okresný súd zistil, že exekučnému konaniu v tejto veci predchádza konanie sp. zn. 7Er/342/2011, vedené medzi tými istými účastníkmi na podklade toho istého exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku vydaného pod sp. zn. IDB0410164 dňa 10.06.2011 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave.

14. Zo súdneho spisu vedeného na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 7Er/342/2011 súd zistil, že dňa 12.09.2011 podal pôvodný oprávnený proti povinnému na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave sp. zn. IDB0410164 zo dňa 10.06.2011 prvýkrát návrh na vykonanie exekúcie. Následne okresný súd uznesením č. k. 7Er/342/2011-8 zo dňa 23.04.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 1CoE/492/2012-29 zo dňa 23.04.2013 rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie tak, že ju zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom, keďže dojednanie rozhodcovskej doložky, z ktorej odvodil právomoc rozhodcovský súd pri vydávaní exekučného titulu predstavuje neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, čo spôsobuje jej neplatnosť. Rozhodnutie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.06.2013. Následne postupom podľa ust. § 44 ods. 3 Exekučného poriadku okresný súd exekučné konanie uznesením č.k. 7Er/342/2011-60 zo dňa 06.02.2015 zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.02.2015.

15. Okresný súd na základe tohto zistenia dospel k záveru, že nie sú splnené procesné podmienky pre to, aby exekučné konanie v už raz právoplatne skončenej exekučnej veci tých istých účastníkov a na podklade toho istého exekučného konania prebiehalo, preto napadnutým uznesením konanie s poukazom na § 161 CSP a § 230 CSP zastavil.

16. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok) v znení účinnom od 01.07.2016, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

17. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

19. Podľa 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

20. Podľa 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

21. Exekučné konanie je osobitným druhom konania, ktoré môže začať na návrh oprávneného, ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Podmienky začatia a priebehu tohto konania upravuje predovšetkým Exekučný poriadok, avšak v tých prípadoch, pre ktoré nie je v Exekučnom poriadku obsiahnutá právna úprava pre procesný postup exekučného súdu je s prihliadnutím na ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, nevyhnutné aplikovať právnu úpravu obsiahnutú v Civilnom sporovom poriadku ako *lex generalis*. V zmysle citovaného ustanovenia § 9a ods. 1 Exekučného poriadku sa preto na zistenie, či sú splnené zákonné procesné podmienky nevyhnutné pre vedenie exekučného konania aplikuje Exekučný poriadok ako *lex specialis*. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje právnu úpravu za akých podmienok by mohol o opakovanom návrhu oprávneného podaného na základe toho istého nevykonateľného exekučného titulu súd ďalej konať, je potrebné vychádzať zo zásady „ne bis in idem“, ktorá platí nielen v konaní vedenom na všeobecnom súde, ale aj pre konanie v exekučných veciach, ku ktorej musí súd prihliadať *ex offio*.

22. V zmysle § 161 ods. 1 CSP je súd povinný prihliadať v každom štádiu konania na to, či sú splnené zákonom stanovené procesné podmienky konania na to, aby súdne konanie mohlo začať a aby v ňom mohol súd vec prejednať a rozhodnúť. Ak procesné podmienky nie sú splnené, konajúci súd zvolí ďalší procesný postup v závislosti od toho, či nedostatok podmienok konania je odstrániteľný alebo neodstrániteľný. Medzi procesné podmienky patrí aj prekážka veci rozhodutej - *res iudicata*, ktorá v Exekučnom poriadku nie je osobitne upravená a je predmetom právnej úpravy len v ustanovení § 230 CSP. Ak sa v konaní zistí, že o tej istej veci už bolo raz právoplatne rozhodnuté, ide o neodstrániteľný nedostatok procesných podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie konania, pretože súd nemôže konať o veci, o ktorej už raz právoplatne rozhodol. Z dôvodu, že prekážka právoplatne rozhodutej veci nie je v Exekučnom poriadku výslovne upravená, je podľa 9a ods. 1 Exekučného poriadku potrebné použiť subsidiárne ustanovenia Civilného sporového poriadku s tým, že je potrebné zohľadniť aj špecifiká exekučného konania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp zn. 4Cdo/311/2012 zo dňa 28.03.2013, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil obdobný právny názor.

23. Faktom je, že konanie pred všeobecným súdom je konaním o veci samej, ktoré končí spravidla rozsudkom alebo uznesením, ktorým je buď návrhu vyhovie alebo je návrh zamietnutý, prípadne je konanie zastavené. Exekučné konanie nie je konaním vo veci samej a exekučný súd o žiadnom návrhu na určenie práv a uloženie povinností nerozhoduje. Exekučné konanie je konaním procesným, ktoré však môže prebiehať rovnako ako konanie pred všeobecným súdom, iba ak sú splnené procesné podmienky, medzi ktoré nesporne patrí aj to, aby sa o tej istej veci medzi tými istými účastníkmi nevydávalo ďalšie rozhodnutie, ak už raz bolo o tom istom nároku oprávneného, ku ktorému bol opakovane priložený ten istý nevykonateľný exekučný titul, právoplatne rozhodnuté a to práve z toho dôvodu, že procesná zásada „ne bis in idem“ obsiahnutá v § 230 Civilného sporového poriadku je záväzná aj pre postup súdu v exekučnom konaní.

24. Z tejto zásady preto vyplýva, že ak ten istý oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie voči tomu istému povinnému pre ten istý nevykonateľný exekučný titul je nevyhnutné, aby súd posúdil, či nejde o konanie, v ktorom sa má opakovane rozhodovať o tom istom nároku.

25. V prejednáwanej veci je nesporné, že v konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 7Er/342/2011, ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 6Er/646/2015, ten istý oprávnený podal návrh na začatie exekúcie proti tomu istému povinnému a súdny exekútor následne požiadal exekučný súd o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe tohto istého exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom v Bratislave vydaný pod sp. zn. IDB0410164 dňa

10.06.2011 s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňa 27.06.2011 a vykonateľnosti 21.07.2011. V konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 7Er/342/2011 exekučný súd uznesením č.k. 7Er/342/2011-8 zo dňa 23.04.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 1CoE/492/2012-29 zo dňa 23.04.2013 podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že rozhodcovská doložka, od ktorej odvodil svoju právomoc rozhodcovský považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Následne okresný súd uznesením č.k. 7Er/342/2011-60 zo dňa 06.02.2015 exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 Exekučného poriadku zastavil. Uznesenie o zastavení exekučného konania nadobudlo právoplatnosť dňa 28.02.2015. Ak už raz bol v exekučnom konaní konštatovaný taký nedostatok exekučného titulu, pre ktorý exekúciu nebolo možné vykonať a ktorý nie je možné nijakým spôsobom reparaovať, pri dodržaní uvedenej procesnej zásady „ne bis in idem“, nie je v prípade opätovného podania návrhu na vykonanie exekúcie na základe takéhoto nevykonateľného exekučného titulu možné v exekučnom konaní pokračovať.

26. Z uvedených dôvodov je odvolací súd toho právneho názoru, že aj keď zastavenie konania nie je vo svojej podstate prekážkou pre podávanie opakovaných návrhov na začatie exekúcie, a to aj na základe tých istých exekučných titulov, nebolo by možné ani v budúcnosti, ak by oprávnený podal aj viac návrhov na vykonanie exekúcie na podklade tohto istého nevykonateľného exekučného titulu, viesť opätovne exekučné konanie práve z dôvodu rešpektovania zásady „ne bis in idem“, v dôsledku čoho by muselo byť každé jedno neskôr začaté exekučné konanie vždy len zastavené, a teda by skončilo rovnakým spôsobom.

27. Je však treba okresný súd upozorniť na to, že v ostatných prípadoch, v ktorých dochádza k zastaveniu exekúcie, napr. pre nemajetnosť alebo ak oprávnený na vykonaní exekúcie netrvá - § 57 ods. 1 písm. h) a c) Exekučného poriadku, neprichádza vyššie uvedený postup súdu, a to ani pri opakovane podaných návrhoch na vykonanie exekúcie pre ten istý exekučný titul, ktorý je materiálne vykonateľný do úvahy a vyššie uvedené právne závery pre takéto prípady neplatia.

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).